

VENTA
10 exemplars 1 pesseta

Un número solt
5 céntims

ADMINISTRACIÓ
Carrer de Ponent, 1, 1.º
(Bassa baix à la escala)

Surt à llum puntualment
tots los divendres.

PERIÒDICH POLÍTICH VORRELL.

SUSCRIPCIÓ

ESPANYA
Un trimestre 1 pesseta

EXTRANJEROS
Un trimestre 2 pessetas

LAS SUSCRIPCIONES
se pagan per adelantat

Los pagos pueden ferse
en sellos de 15 céntims.
6 en timbres
especiales para periódicos

RECORTS DE LA PROFESSÓ

Empiesan las profesiones
con el vayle de bastones.

Las niñas ban quan sestitos
disfresadas de ancaillos.

Mujados como señores
iban muchos electores.

Con su carita de pillo
no faltaba el monaguillo.

Lucían los pateteros
sus semblantes altaneros.

Salieron en los delgados
por todos costados.

Y en cambio vimos glotonos
con cabezas de melones.

Su pebrot descomunal
enseñaba Masvidal.

Los chicos de buenas casas
mostraban sus calabazas.

Es del rebaño carlista
el sabio seminarista.

Este cirio colosal
es un buñuelo pascual.

Halla goso y diversion
paseando su blandon.

En cambio al pobre soldado
lo recogen magullado.

14 DE JULIOL

La Comissió organitzadora del *meeting* que te de celebrar en aquesta diada s'ha dirigit a varios dels més coneguts oradors d'aquesta capital, pertencents als partits més avançats, sollicitant d'ells prenguin part ab sa paraula en la reunió commemorant lo centenari primer de la presa de la Bastilla.

Alguns han respost ja favorablement, y tot indueix a creure que l'acte serà digne del ter que s'ha tracta de commemorar.

També farán us de la paraula en lo citat *meeting* alguns delegats de corporacions francesas c italianas proclamant la germanó dels pobles.

En lo número próxim donarem més detalls.

A las adhesions publicadas s'hi tenen d'afegir las següents corporacions:

- Resp. Llog. Avant.—Periòdich *La Moralidad*.—Confederació autònoma d'ensenyansa laica.—Unió local de resistència de Sabadell.
 - Grupo anarquista *Siglo XX*.
- Total col·lectivistas adherides: 40.

Respecte al número extraordinari de *La Tramontana* que s'publicarà ab la mateixa fetxa del 14 de Juliol, podem aclarir lo següent:

Se publicarán traballs en francès, italià, portugués, anglés y alemany, y l'resto del número estarà indistintament escrit en català ó en castellà, resultant aixís un número verdaderament cosmopolita. Dels idiomes estrangers més coneguts se'n donarà la traducció en castellà ó en català.

Dels dibuixos no volém parlarne. Esperém que jutjin nostres lectors.

En fi, *La Tramontana* pensava fer en pias ab la venta ordinaria de 7 a 8,000 números, y lo que va a succehirnos, posata en la pendet de gastar pera fer una cosa bona, es que aném a quedar empenyats per una pila de pesos. Pero ba, val més aquí que a cal oportecari...

Ni a cal fiscal d'impremta ni a la Audiencia.

SUSCRIPCIÓN VOLUNTARIA

Oberta per acort dels representants en la asamblea del 15 de Juny a fi de arbitrar fonsos pera cubrir los gastos del *meeting* del 14 de Juliol próxim, primer centenari de la presa de la Bastilla pel poble de Paris.

	Puntetes
Suma anterior	13720
Societat de Semolers de Barcelona	1250
Confederació autònoma d'Ensenyansa laica	5
Grupo anarquista <i>La Unitat Universal</i>	250
Societat de Paletas y Feons de Barcelona	5
Resp. Llog. Emancipació	250
Grupo Avant	450
Suma ptas.	14720

Continúa oberta la suscripció en la Redacció y Administració de *La Tramontana*, carrer de Ponent, número 1, pis primer, y en lo Centre de Lluïpenyadors *La Llum*, carrer de Ferlandina, n. 20, pis primer.

PROFESSONS

Ja ha passat la vuytada de Corpus.

Ja s'han verificat en la molt noble ciutat dels comtes las mil y una ridiculesas y extravagancies ab motiu de las anoménadas *professions de Corpus*.

Ja s'ha vist per nostres carrers una munió de gent que va a fer de tot menos obra de devoció.

Lo vellet ranci que va a la professó ó s'passa pel curs, no porta altra taleya que *arrambarse fort* quan troba noyas més ó menos joves y macas, contentantse pldosamente en ensumar alló que ja no té dents pera empassarse.

La vellecona exhibeix allí la fe envejant a las juvenetas que son objecte d'atencions y requebrhos per part de certs tipos engomats y enximplits, y la salivera pldosament en quan ella, allí cosa de mitj silej enera, feya tronar y ploure sense estar núvol.

Las mamás de *bon jayent*, que dirian al Niu Guerrer, van a exhibir mudats los *fruyts de vostre sant ventre* y a demostrar que en pitjors garitas encara s'ha centinella, encara que aixó pugul portar lo devot perill de posar un cap com un toro al editor responsable de las rónicas edicions d'aquestas obras rebregadas que figuran en l'espectacle barceloní de la fe per Corpus.

Y que'n dirém de la polleria, gomoseria,

ximpleria y tots los acabats en ia d'aquest color, que ab lo clavell al trau de la levita, lo cosmetich al estantís bigoti, fent sortir de la buixaca lo capet de perfumat mocador, ab lo cabell rissat y usant *entes* per més elegancia, van en busca de flexjar alguna d'aquestas insustancials ninfas de cervell aygualit que deuen la fesomia a la pintura, la alsada a talons y monyos, las bonas formas a verryllas y cotó, y que s donan garrot per la cintura condemnante voluntariament a malaltia perpetua! Donchs precisament aquestos tipos son los que sostenen l'esplendor de las professions. Ells constitueixen en aquestas casos la *crème* del catolicisme, la *hige life* de la devoció, la verdadera aristocracia de la fe passejada pels carrers. Aquell torsar lo coll, aquell mitj tancar-se de ulla, aquellas posturas y monadas sols propias de micos y gossos ensenyats, demostran a las clarías la procedencia animal d'una classe superior entre las personas, segons s'explican ells mateixos.

Y encara quedan altrás especies partidarias de les professions: la buscona que va pera fer sort y l'*picayre* que ab las empenyas y barullo pot millor *espantar* rellojtes y portamonedas.

Devant d'aquesta grandiositat de la fe que s'pot observar pel curs de totas las professions de la vuytada que se'n acaba d'anar al cel, no'ns queda mes remey als hereties que cantar la *païdonia* y exclamar compungits:

—Encara que las professions surtin fora, al catolicisme la professó li va per dintre.

CONSECUENCIAS

Innumerables vegadas s'ha dit, per boca inspirada de colomi, que la ensenyansa laica destruheix la familia, y que sols la católica es la moral, la bona, la dolsa, etc., perque imposa lo temor de Deu, lo de Llucifer y lo del purgatorí.

Paraulas moltes, pero sempre s' deixan las provas en lo pap.

Han dit moltes vegadas que en las escolás laicas no s' ensenya, y al presenciar uns exámens han hagut de callar, mentres que nosaltres havém dit sempre que la ensenyansa que se dona en los convents es dolenta, y ho hem pogut; havém dit que en eixos llochs res de bo s'hi apren, y ells mateixos nos ho han confirmat. (Què succebí en lo convent de Vigo y en tants altres ahont s'hi han quedat noyas contra la voluntat dels pares y d'altres que n'han sortit en un estat... que no era gayre envejable? Què feren los frates de Citeaux ab sos deiebles, que l'govern francès se vegé en la necessitat de condemnarlos a presó? Què fou alló del frare aparedat a Manresa? Y què es, en fi, lo que ha passat en lo convent de monjas del Masnou? Què ha sigut aixó de la noya del Sr. Oller, propietari d'Allella, per cert molt guapa, de uns 16 anys, y per més senyas d'un gran dot? Què va ser alló, de que escrigueren a son pare que anés a buscar a la noya y quan ell hi arribà trobà a la filla sens paraula y aixó que era un canarí y sens haver perdut l'oido, y fins sembra, per lo que fa, que s'ha tocat del enteniment? No es cert que la familia no'n ha pogut treure res de net, que quan li no'n es criure lo que li ha passat, ella escriu *que el cura... que el cura... no se puede decir*, y no li poden fer dir res més? Què serà aixó del capellà? Serà tal vegada que buscavan lo que ja havian prescat a altres noyas del Masnou y una de Premiá?

[Pares que tenui fillas! Prenéu exemple; treyeu lo fanátich vel que cubreix vostres ulls y veuréu lo que son eixas casos que predicante de santeiat ho son de corrupció y p...]

[Hora es ja de que compreguén tot lo que podéu esperarhsar d'eixa gent que en son vot renuncian a la naturalesa y a la familia, y tingueu present alló de *la dona privada* es diferent de la publica.]

Tinguéu present lo del Masnou y recordéus que eixa noya es filla d'un rich propietari, guapa y jove.

FILO-EPISTEMIA.

SANT MAURA

—Que no ho saben? Poser nol ya es extrany, mitj Barcelona ho sap: y com nol hi ha fet més miracles que tarugos hi ha a la Rambla. Alsques, puche, diuhen que son romanos, mes la gran majoria té probas, pro-

has certas de que no son falornias ni molt menos, com diuhen aquets que no creuhen en Deu ni ab la verje.

Diguin lo que vulguin los desgracats, tinch la seguretad de que, a no ser per sant Maura, la meytat dels habitants de Barcelona y duas terceras parts dels pobles circumschehins, a horas d'ara cararimem postrais en un síllo, sense moviment, impeditos d'anar a guanyar las garrifes per la familia. Si senyor, si, no hi possen dupte, desgraciat de nosaltres lo dia que aquest sant, en vista de lo molt pervertit que está l'mon, se fassi de pinças y diguó:—No feig més miracles, ¡mortals blasfemos! patiu y mortificae de rabís, en castich de vostra mala conducta. ¡Desgraciat de nosaltres! desgraciat!

—Mes a tot aixó, vosds encara no saben de qui parlo, es vristat. Ab lo *fervor* de l'admiració, he deixat corre la ploma sense tindre en compte que vosds no saben lo verdader fondo de la cosa.

M'explicaré.

Tethum que tinga la desgracia de fer un mal gesto, de desliscarse un os fent un excés de forsa, de *deüllarse*, com se dio vulgarment, no té cap necessitat de posarse en mans de metjes, de carregar-se d'emplastes, medicinas y unturas, no, tot hi sent inútil. Si per desgracia ho fa, quan ja estiga aborrit del metje, quan ja estiga convensat de que la ciencia es impotent pera curar son mal, no ha de fer més que arribar-se vosds mateix (ó una persona coneguda) al carrer del *Princep de Viana*, n. 2, pis 1, (Barcelona), y trucar en dit pis y dir:—Ave-Maria.

La porta s'obrirá, vostre pregunta.

—¿Ho es aquí a Sant Maura?

—Si senyor.—contesta una dona de bona mida, ni jove ni vella y ab un ull un poch dificultós.

—Veniu per curarme.

—Com se dio.

—Fulano de Tal,—lo nom del pacient.

—Digui donchs, tres dias seguits tres credos (!) cada dia ab intenció a qui l'cura.

—No haig de fer res més!

—Tot lo demés ho fa l'sant.

—Está be: ¡S'ha de donar alguna cosa!

—Es voluntat, lo que vulgui. Si no s' dona res lo sant també cura.

Llavors vostres recordant que ningú fa res per res, dona dos rals, una pesseta, ó be una quarta d'oli per la *llanteria del sant*. Y ja está ben licat. Arriba a casa seva, resta a son temps las oracions, y... llastos, passats los tres dias se troban bona y sans y tremants com un all.

[Eh, quina gangal Y aixó; més fíco que l'sol. Si senyor, si; preguntiu a la misteria de donas que xalfardejant dia per altre se ixen la crema l'sopar, preguntinho als mil y mils pacients que deuen la salut a tal sant, y en fi, preguntimho a mi mateix, a mi, que veig tenir la curiositat d'anarhi ab una persona molt coneguda meva, y después de fer al peu de la lletra tot lo designat, puch assegurar, es mes, puch jurar que des de quell dia se troba... més llastos.]

Y ara parlem formalment.

Es possible que en una ciutat com Barcelona, ciutat ahont hi tenen cabuda tots los rams de ciencias coneguts, ciutat que volen titularla adelantada, ciutat ahont lo paper imprés circula lliurement per tots sos ámbits, ciutat ahont brilla la llum eléctrica (una mica fosca) com a simbol del progrés, ciutat en fi, la primera d'Espanya, se donga encara crédito, se tolei tal paparruxia, tal tarugo a la clara llum del sol? Que ríoxo passés en un poblet de quatre cases ahont lo reactor es l'amo, ahont tothom se n'va al litl al pondrés lo sol, conforme; pero ¡Barcelona ahont s'ha celebrat la primera exposició espanyola, ahont hi ha un alcalde protector de l'adelo y dels banquets! (Que no veyhen que donant alberch a tals creencies, se es l'escarni y bafa de qui al tractor de coneixte Barcelona arriba a sos delats la noticia de la existència de tals errors! Errors que posan en evidencia la poca cultura de certa part de la societat que, a més de ferse mal a si mateixa, posa en ridicul a la restant, pues deia preveure que aquesta no es prou potentia per fer llom a la ignorancia.)

Pos ser que se'ns dige que la culpa la té qui explota la bona fe dels demás, en forma més ó menos marcada. A lo qual se pot contentar que no la té pas tota, pues si no se dongués crédito a l'engany, l'enganyador abandonaria son arbitre y'n buscaria d'altre més licit, més honest.

Desgraciadament l'indiferentisme y la ignorancia predominan, y sent aixís, en terra de cegos los borris serán sempre reys.

SALDONI HASPALESQUIS.

(!) No recordo bé si son credos ó altres credoms.

CARTAS DE FORA

Manresa 25 de Juny de 1880.

Estimat Director: Tinch lo sentiment de notificarli que las famillias negras d'aquesta beneyta terra no's cansan de fer publicar la meya pega, y com los dimoniets me van creixent, estich que no puch dir guaiá. Alguns de la companyia de Jesús, veu, aquí hi trobo un embús, perque no sé de quins deuenh ser: ¿om Jesús nesque entre bestias y mori entre lladres? ¡Assaguren que quan faré l'ánech hi tinch lo punt desinat en l'infern y que la meva ammete (no'm pensava tenir tant) s'hi rustrá eternament. No crech que hi fassin gran negoci, perque sens contarhi l'traball, hi serà sera de foch; allí deuenh fer com lo nostre ajustament ó be com aquell traginer que va vendres lo burro pera comprarli grans. Rex, cada terra fa sa paú.

Li asseguro que estém tips de profossions y de veure com hi lluitaven lo garbo tipos d'aquells que diuen que 'l clero es la desgracia dels pobles. La desgracia la son aquells trapellars que predicen democracia y no saben fer res sense'l clero. Dítols lo dia que farém ne-tas!

Si algun any té gust de sentir-se veure, en particular la de Compa, no 's descuidi'l dibuixant, li asseguro que, a més de tecurar partit, tardarà dies a fugir de la memoria la extravagancia dels tips que forman la colla. Enguany la profossió començà ab trampas y gogots, y acabà ab caplans y possibilistas; es allò que l'arré los crús y elios, etc...

La 24 del present ha fet 14 anys que lo desagraciat Joaquim Serra y Rovira, cantant en lo cumplimiento del seu dehor, fou ag-fat per los carlistas y assassinat vllent en Masquès. Aps liberals de peas, anén fent festes al clero y garratas als republicans!

Avia interessant, com lo portés del palau dels benchits y benvenerats, es lo patró del simpàtic fundador del corò humorístic *La Tró-Gra*, y desitjant lo tal donar una nova prova del aprecit que professa a sos companys de canturia, invita per divendres 18 à las 9 de la nit en lo Café de Carletà, a tots los individuos de dit corò, encarragantlos que portin lo colló desembussat per lo que 's presentí. Los que falon à la grossa, se 'ls hi aplicarà 'l article 11111 del Reglament, encarregant lo tallo lo tribunal de la goma.

Disposi de son amic,

LLAURENÇ CASTELL.

Prat de Llobregat 23 de Juny de 1880

Amich Director: Com ningú dona contestació à las meyas últimas ni à la d' en Gilas, que no conech, permetem que torni à la carga sobre la venta dels terrenes en qüestió que fa ja sis anys que està morta y n' hauria estat tota la vida, à no haver sigut La Tramontana, que ab sas bufades ha tret la terra que hi tenia à sobre.

Tornemhi donchs: *Es cert que un tal Ramonet va anar à casa del notari Sr. Hita, pera enterarse de la forma en que estavan las escrituras de la venta d'aquells terrenes?*

Es cert que'l Sr. Hita li posà de manifest las escrituras perque las llegís, lo que no feu en Ramonet, per delicadesa, y en vista d' això lo Sr. Hita li digué que li explicaria com estava 'l assumpt.

Es cert que'l Sr. Hita li digué que aquells documents no podian tramitarse en lo Registre, per faltarli algun requisit, sent lo principal la aqueuscencia ó conformitat de la comunitat de veïnats ó s'igs lo poble, com à pert interstancial, segons voluntat del difunt Punsich, porque' allò ungueta la formà valadera que prevé la ley?

Es cert que'l Sr. Hita, que ell no tenia ab aquell entorquiment cap culpa, pués qui devia tenir-la en tal cas, era lo Sr. Suy, secretari del poble, que fins à cert mode s' hauria compromès à instruir un expedient demostrant que lo poble havia sigut cridat à toch de campana com prevé la ley, y havia fet renuncia de sos drets, y que'l Sr. Suy no hi feu encara 'l expedient, per qual motiu la cosa no pot tirarse avant?

Es cert que'l Sr. Hita digué que ell havia pogut lograr que la causa del entorquiment no fos fundada per falta del requisit expressat, sino que fos fundat en lo l'any 63, lo alavors rector, dexà d' inscriure en lo Registre lo dret de propietat, per qual motiu no hi constanen en lo archiu los de propietat d' aquells terrenes?

Es cert que'l notari Sr. Hita digué que esperava se li retornés del Registre una copia de las escrituras que hi havia enviat acompañadas de un expedient posesari, per medi del qual esperava se despatxaria 'l assumpt desseguida, à lo que contestà lo Ramonet, que si li assegurava que fos aixit, tal vegada La Tramontana donaria la cosa per terminada, felicitante de que per medi d' ella s' hauria acabat ab pochos dies lo que altres no havian pogut lograr ab molts anys?

Després de totes aquestas preguntas, feita encara la més llastimosa, que ve lligada ab la tercera que hi fet.

Es cert que'l Sr. Hita digué que'l poble havia renunciat los drets sobre 's terrenes à cambi dels que el Benet havia cedit, ó algen los del cementiri vell y part de lo que avuy es plassa? En aquesta pregunta està la mare del cordero.

Pot ser vàlida la venta d' aquets terrenes sense lo consentiment del poble, si aquest no ha fet d' una manera formal, renuncia del seu dret sobre los mateixos? Donchs si no es vàlida y per serho s' ha de cumplir la ley, vinga aquesta en bonhora; convingut al poble y alli mitad-rós nostras fuercas; y si 's lliensu, que per desgracia no bastanen en aquest poble, nos guanyen, nos quedarà lo consell de que à lo menes no 's haurien deixat fer la partit, com suposa en Gilas, per medi d' aquell cert expedient.

Veurem, amich Director, si ara que havém fet los drets à la boca d' algun que està tip, lograrem que aboqui lo que sé al pap.

Li participo que hi ha una guerra gran contra'l corp sagre senyor Benet, per no haver vllgut deixar fer un sermó, y sot los filias de la Maria las més cremadas. Un altre dia n' hi farà cinch còntims d' això, y veurà quina altaça tenim ab lo ditó Sr. Benet.

Disposi de son amic

GUST

Vilanova y Geltrú 23 de Juny de 1880

Citadè Director: Ahir sortí d' aquesta vila una carta à Lourdes, ermita situada en lo terme de Castell y distant una set kilòmetres d' aquesta vila.

Sortiren de cal Anton à las 6 del matí; obrían la marxa los de Sant Pere de Ribes, fent de capità lo vicari, aquell que pegà bofetadas à la filla del apotecari, y que voste ja recordarà fru passegat algunes vegades per las columnas de La Tramontana. Seguian alguns pedons de las confraries ó associacions, Hijas de Maria, Paules, Teresianas y demás potingas de la cort celestial, uns quants capellans, per últim lo Sr. Cristian, un tal Tajo y 'l Sr. Ricardo Marqués, aquell fabricant que fa passar lo rosari al Sant Joseph que 'l majordom Marinert va posar à la quadra de preparació.

Al arribar à Lourdes, segons m' han dit, prengueren la comunió, després digueren obli ab música y feu un sermó molt furios en tal Ruch d' Ollería; à tres quarts de nou del vespre arribaren de regrés, al ser à las cercanias organisaren una profossió uns 150 donas ab crús y pebrinas; aquesta gent es coneix que tenen molta afició à las paperines porque encara recordan las capotzas que portaven los inquisidors. Al entrar à la vila 's esperava una música, y una tremenda alúdiada 's acompañava fins à cal Anton; cosa que no pogueren evitar à pesar d' anar custodiats per la benemerita, municipals y serenos; per fi de festa pujà al cubell del Esperit Sant lo rector Ignasi y digué que Villenosa en lo siglo passat, quan ve proclamara la Mare de Deu de las Neus per Patrona y abogada del fruyt, tenia molta fe y devoció y que desagraciadament avuy n' hi ha molt poca y que es precís fer grans esforços porque no 's perdi. In dech dir al senyor rector que si la relligió 's pert, lo mateix clero n' té la culpa per los seus actos tan immorals y sanguineries que tota los dies comet.

X. X.

Importantíssima serà la cerimonia que demà se celebrará en la ciutat de Girona.

Al cumplirse 's cinch anys del fuseliament d' en Ferrandiz y Belles, últims militars immòtals à la gloria d' en Cánovas y Alfons XII, se trasladaran tas cendras del punt ahont ara reposan à la tomba construhida ex-profes per tals màrtirs, celebrante aquest acte en solemne manifestació y numerosa comitiva de representants de tots los partits polítics avansats.

Es segur que 'l acte será solemne... si no surt à última hora algun estrabot d' aquest govern liberal que avuy nos fastiguen, privant la manifestació.

La gobernadora comesa ab lo cadavre de en Vilacampora autorisa à creure que pugarep dirse à Girona 'l esperit liberal del govern d' en Sagasta.

Ja s' ha coronat al poeta Zorrilla à Granada, gastejante una colla de milers de duros en las festas motivadas per aquesta cerimonia.

Los nostres aristócratas necessitan divertir-se, y à falta d' altres diversions coronan poetas pers anar passant lo rato y gastarse alguns dels molts diners que 's sobran sense guanyarne cap.

Y no 's pensin, també allí «l' entusiasme ha sigut indescriptible.»

Ni més ni menos que si s' hagués tractat de qualsevol mamarratzada gubernativa ó de real ordre.

En las festas de Granada per la coronació de Zorrilla hi ha hagut un acoiteixement gloriós per Barcelona.

En un dels tiberis hi havia tres rams de flors à la taula.

Un convidat proposà, y va acceptarse al moment, que 's tres se regalesin, dos à duas senyoras, y 'l altre al senyor Riut y Taulat.

No es res que diguen la distinció feta à nostre alcalde, [Regularit flors com à las senyoras!]

A veure si 'l millor dia, presentio per altre, me 'l seduixeren amorosament per aquestos mons dels tiberis y ceremonias à costa agena.

Un capellà de Vera ha fet à trossos públicament lo retrato de la reina regent d' Espanya. Aquí de poder dir, imitant al besavi del rey actual:

—*Ahi me las den todas.*

Per volguese ficar à Suissa l' orgull d' Alemania personificat en Bismark, se temen complicacions entre las grans potencies que temps ha vigilan lo destrorsarse mutuament.

No passa dia que no tenim d' agrahir lo viure de miracle à aquestos poderosos tirans.

Y ja fora hora de que 's pobles se recordessin de que poden perfectament prescindir de ells.

S' han reunit à Madrid los representants de uns 30 periòdics republicans pera tractar de la coalició.

Ja fora hora de que comenessin à entendre. Y no servissin com fins ara de diversió als monàrquics en sas llyuras intestinas.

Ja torna à remenarse per Madrid la Lliga Agraria y la Associació d' Agricultors.

Quan aquestas fabricas de diputats ab ensarronada als pagesos mouhen soroll, senyal de que 's seus directors preparan bunyols polítics y necessitan companerista pera ajudarlos.

Aquestos proteccionistas... d' ells mateixos, sempre ho fan així.

Los catòlics de Roma preparan grans funcions de desagravis per las festas celebradas en honor de Giordano Bruno.

Fan molt be en això.

Los que han passat tota sa vida agraviant sempre, ja 's vindrán be 's desagravis...

Encara que sigan en ridiculas ceremonias de gori-goris.

En Lopez Dominguez ha repetit la frase de en Sagasta dibent que ell també «cauria del costat de la Llibertat.»

Y també farà com 'l altre: caure anantí demunt.

Y miras si patriòticament pot rebentarla.

Havém rebut una carta de varios treballadors de la casa Mir, de Sabadell, sollicitant fer algunes preguntes à dit senyor sobre 'l modo de procedir de son majordom Miquel Puyró en la quadra de telers mecànics de propietat de dit Sr. Mir.

Preguntan aixis los obrers:

«Sab lo Sr. Mir que son majordom ha despatxat à varios treballadors sens més explicacions que dirlos que ho feya per una qüestió de honra? Coneix ó sospita en qué pot estar fundada aquesta qüestió d' honra? Té noticia de algun obrer ocupat en sa fábrica que ha passat dos anys abans no se li ha abonat la setmanada de vinticinchs pessetas com als demás?»

Timidriam gust en que fossen contestats aquestos extréms.

Lo tinent dels conservadors Sr. Silvela ha dit, en son discurs de oposició conjurada, que ab quinze anys de restauració està Espanya desmoralizada en lo polítich, en lo administratiu y en lo econòmic.

Y pensar que ell es co-sutor ab en Cánovas de totes aquestas calamitats!

Quínta patxorra y mansuetud necessita 'l poble pera aguantar tanta farsa y tan descaró!

A Bohemia celebravan la pochos dies unas ceremonias públicas anomenadas *Festas de Deu.*

Y va esbalotarse 'l poble... y las tropas feren us de las armas resultant varios morts y molts ferits.

No 's pot negar aquí que las festas de Deu sempre han portat dol à la humanitat.

Una duquesa y una marquesa han fet la paterica en la tribuna de senyoras del Congrès, armant un esbolot, insultante y amenaçantse per qüestió d' ocupar un assiento.

Y ni han sigut tretas d' allí per escandalosas las tals senyoras, ni molt menos se las ha distingut com s' hauria fet si 'l escándol 'l haguessin mogut un parell de peletes.

En algo s' ha de coneixre allò de la igualtat devant la ley quan se tracta de bandarras de hupa.

Lo telégrama que 'ns dona la noticia afegeix que 'l públich contemplava ab goig la aristocrática escena.

Braylissim!

Sempre es un espectáculo preferible als toros, carreras, barallas de gallis ó gossos y anar à missa.

Brillants han sigut los exàmens i repartició de premis en la escola laica de S. Feliu de Guíxols, assistint-hi numerosa concurrencia, y deplorant que l'partit federal d'aquí fes en aquest acte la etzgegallada de no arnarhi per rahons interiors.

Si 'ls partits adelantats no protegessen la ensenyansa laica, no sé de què 's refián.

Nos contan que l'alcalde de Roda ha invitat a un feligrès a que anés a demanar perdó al rector per no haverse tret la gorra devant de una cerimonia religi. cosa.

Tan tarabanas me semblan aquests alcaldes ficantse en cosas de mala missa com-lo papa volent ser rey de Roma.

Lo primer diumenje de Juliol se celebrará un meeting anomenat de la llibertat y emancipació dels pobles, en lo qual los organiadors se proposan demanar al Govern lo sufragi universal, la llibertat religioosa y la ensenyansa primaria gratuita, obligatoria i laica.

Que 's cumplissen son desitjos los desitjem, per més que estem segurs que 'l govern los dirá que encara son verdas las reformas que demanan.

Avay a dos quiats de nou de la nit, en lo Centre lliurepensadors «La Luz.» se donará una conferencia pública, en lo qual disertará lo conegut poeta J. de Diego sobre 'l tema seguit: Lo dret devant de totes las formas de govern. Aquesta conferencia serà de controversia.

¡DESNGANY!

L'Antón, pagés d'ua poble de montanya quin nom no vull citar, puig no precisa, vivia feliçment i content com un pastor, ocupant ab son treb. li sos camps y vivint y obrant sempre ab bon zel y diligencia per la prosperitat de sa masia, logrant aixis pogueu tindre una poma per las necessitats de la familia.

Com catòlic fidel, ab molt escrúpul los seus sagrats deutes sempre cumplia, y aixis totes las feitas de precepte deixava lo treball y anava a missa; després d' haver sopat, lo sent rosari de dir no 's decuydava ni un sol dia; ab temor los dejants respectava; a confessar sovint també acudia; y ab gran satisfacció tot aixó feya, puig creya verdadera y positiva la existencia d' un Deu just e infalible que ab son grandios poder lo mon regia, prenent nota als mortals de tots sos actes per ferlos en son dia de la justícia.

S' ha instruhit causa criminal en lo jutjat de instrucció de Sant Feliu de Llobregat sobre la denuncia feta en nostre periódic respecte als abusos deshonestos que 'l rector d' Hortons se permite ab una nena deset a vuyt anys d' edat, en lo camí d' Hortons a Masquetá.

Divendres de la setmana passada anà a declarar nostre Director donant los datos conuenients al jutjat pera que aquesta vegada 's trobi la sabata en son peu lo sacerdot que 's permet tals potinerias.

Antrém enterant a nostres llegidor de lo que succeheix en aquest assumptiu brut.

Diuben de Tarragona que durant la professó de Corpus, perque un espectador no va treures la gorra devant de la custodia, va sortir un capellá d' entre filas, y agenollantse devant del peccador, li suplica que 's descubris.

[Bona rarsa!] Un capellá suplicant en lloch d' ensenyar los punys, es cosa que 'ns ve de nou.

Liástims que no ho fassin tots aixis, perque d' aquest modo... s' acabarian aviat las professons.

Quedarían dissolts en molts punt per tindre d' anar darrera dels de la gorra posada.

Per comedia bona de la professó de Corpus no hi ha com la passada a Cornellá.

Ja saben no-tres lectors la tirria que té l' clero d' aquella vila a la societat La Cooperativa, per alló de tindre escola laica y estar esquilada de clatell.

Donchs vetaquí que perque en aquella casa s' hi feya funció de teatro aquell dia y s' havian penjat dos cartelons a la fatxada, l' un d' una escena de la sarsuela La Marmota y l' altre de un Bill nacional, lo rector no permeté que sortís la professó si no 's treyan aquells pendons.

Y després de molts fatichs y quan ja casi era foch, l' alcalde enviá 'l següent ofici a la ciutadania.

Alcaldia constitucional de Cornellá.—Sección de orden público.—Registro n.º 119.

Debido a pasar la procesión del Santísimo Corpus Cristi por la calle Mayor, y como quiera que ha colocado V. en los balcones dos trapos en el que hay figuras que ofenden a la moral pública, ordeno a V. que inmediatamente elimine dichos trapos ó de lo contrario se procederá a lo que en justicia haya lugar.

Dios guarde a V. muchos años.—Cornellá 20 de Junio de 1889.—El alcalde, Manuel Marín. (Hay una rubrica y el sello del Ayuntamiento.)

Se. Presidente de la sociedad cooperativa El Porvenir de este pueblo.

No sabem què admirar més en aquest escrit: la rampions redacció, lo servilisme a la iglesia ó la teoria de que aquells cartells ofenen a la moral perque té de passar la professó.

Perque una de dos: si alló ofenia a la moral, tenia de manarse treure abans y castigar al delinqüent; y si no era ofensible a la moral abans, tampoch podia determinar la immoralitat lo pas de la professó.

De modo que aquí l' alcalde sempre ha faltat, ó deixant cometre un acte punible abans ó fent un acte arbitrari e ilegal després.

No es pas petita la tontería comesa en aquesta qüestió per l' alcalde de Cornellá.

L' escura semenyansa mística de Moncada, acompanyat dels seus escolars... bruts del cassino de can Catòlic, anà a una casa de la carretera coneguda per las idees lliberals avansadas de sos habitants, a convertirlos.

Y 'l pobret si que anà per llana y 'n sortí esquilat.

S' empenyá allí una polemica, y com de bonas a primeras l' explotat, ristos se quedá mut, pera defensarse acudí a las guitzas y als brams, y deixá conuents a tothom... de lo que era.

Aquest ruc negre no pot sostindre polemicas més que en una sinis.

Allí si que estaria eloquent.

Diuben de Roma que 'l Sr. Lleó dotzens de frare ha agafat una gran por de morir enmatriat pels més intrantsients, (a) fanatichs, del catolicisme.

Se veu que las amoretas entre mestissos y puros no están concretadas a Espanya únicament.

Y algun dia sortirà per Roma alguna altra reunió del Olimpo, pero corregida y aumentada.

Per nosaltres que no queda. Avay fos y demà festa.

La iglesia de La Riba ha sigut robada; los lladres han pres no més que enyas de la fe de poch valor, y 'l perdona-peccats ja va pidolant perer refese del robo.

Aquestas tres cosas distintas y un sol embull verdatier ja ho estich veient jo bon xich més clar que alló del misteri de la Trinitat santísima.

Desde 'l peu de la taula de fer beguda mística a Secuita, en mossaga Anton (a) L' Embuder, va desbocarse la setmana passada contra 'ls lliberals y La Tramontana, dihentnos que ja cremavam en vida, per més que tothom opinava que 'qui estava més cremat era ell.

Pero Sr. Embuder, ¡cóm dimontri encara té humor pera ficarse en aquestas cosas ab los digustos que li dona aquella nevoda que ab vosté ja fan quatre los oncles capeliuts a qui ha servit de parente?

Se veu que vosté, ¡oh ben conservada reverencial encara té agallas per l' amor y per la guerra.

EPIGRAMAS

Lo ganivet demana a 'n se Jepich la Margall, y ell, poch fe, e 'hi va acorá y li va donar pel tall.

TINTE.

Quan enrahona en Pau Broca tots los noms posa en plural, y a un que li digué — ¡fenoc!— li respongué molt formal: — ¡Gracias, per las parts que 'm toca.

T. Dov.

ANAGRAMA

Tot ab goig lo moy Marsal a la casa de sa tia, perque sab que en aquest dia entrá ab lo seu Totol.

J. M. Planas

TRENCA-CLOSCAS

D. PAU TERROLES

Formar ab aquestas lletres lo nom d' un drama castelá. Un que comensa

SOLUCIONS

A LAS CROQUIS DEL NÚMERO PASSAT

ANAGRAMA.—TRO. ROT GEROOLIFROW.—Capellá y bacalla tot es igual.

Barcelona.—Teatre LA ACADEMIA, Bando de la Corporació, 4

DE SALLENT A IGUALADA Y VICE-VERSA

Viatge misteriós d' un rector y una donzella Preu UN ral

LA REVOLUCIÓ

POEMA EN TRES CANTS

original de J. Llunas e ilustrat per Moliné. Preu DOS rals.

LA TRAMONTANA

NÚMERO EXRTAORDINARI DEL 14 DE JULIOL

Presencia de la Bastilla